

ZWIASTOWANIE PAŃSKIE – DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA

25 III 2020

Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przymykamy Ci, z oczyma utkwionymi w Żłóbek betlejemski, że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia.

Walczyć będziemy w obronie każdego dziecięcia i każdej kołyski równie mężnie, jak Ojcowie nasi walczyli o byt i wolność Narodu, płacąc krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli śmierć zadać bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą Łaskę Ojca wszelkiego Życia i za najcenniejszy skarb Narodu. (z Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego - 28 sierpnia 1956 r.)

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego przypada 25 marca. Powstanie tej uroczystości łączy się z refleksją nad historią zbawienia w czasach chrześcijańskich. Dokumenty liturgiczne nie mówią o formalnym święcie, co nie znaczy, że nie było ono obchodzone w liturgii. Wiele mówiącym faktem może być zbudowana w IV wieku w Nazarecie bazylika Zwiastowania. Święto posiadało różne nazwy. Najstarsza z nich jest określeniem związanym z homilią Abrahama z Efezu - Euaggelismos. Liturgia bizantyjska zachowuje tę nazwę do dnia dzisiejszego. Sakramentarz gregoriański z Padwy podaje bardzo charakterystyczne określenie: Annuntiatio sanctae Dei Genetricis et passio eiusdem Domini (Zwiastowanie Bożej Rodzicielce i Męki Pana). Mszał z 1570 r. używa określenia: Święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, a Mszał papieża Pawła VI: Zwiastowanie Pańskie. Powstaje pytanie dlaczego uroczystość ta jest obchodzona 25 marca? Odpowiedź na to pytanie wynika z ustalenia daty uroczystości Bożego Narodzenia. Skoro uroczystość Narodzenia Pańskiego obchodzimy 25 grudnia, to z "obliczenia biologicznego" wynika, że Zwiastowanie Pańskie ma być obchodzone 25 marca. Mszał z 1970 r. przynosi nam nowe modlitwy, a zwłaszcza własną prefację, która wysławia Boga za narodzenie Syna Bożego dla zbawienia ludzi. W tym dziele uwydatniona jest rola Maryi, Jej przyjęcie z wielką wiarą Słowa Bożego i noszenie z miłością Jezusa w niepokalanym łonie. Zwiastowanie Pańskie spełnia obietnice dane narodowi wybranemu - Izraelowi.

W obronie życia

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego łączy się w Polsce z obchodem Dnia Świętości Życia. W dniu w którym obchodzimy pamiątkę zwiastowania przez Posłańca Bożego Maryi Pannie, że zostanie Matką Syna Bożego, bronić chcemy każdego poczętego życia pod sercem każdej z matek na całym świecie. Jan Paweł II 26 stycznia 1980 r. w Rzymie powiedział: " Człowiekiem jest również

nienarodzone dziecko: co więcej, Chrystus w sposób uprzywilejowany utożsamia się z najmniejszymi; jak więc można nie widzieć szczególnej Jego obecności w istocie jeszcze nie narodzonej, spośród wszystkich istot prawdziwie najmniejszej, najsłabszej, pozbawionej jakiegokolwiek środka obrony, nawet głosu, która nie może protestować przeciw ciosom godzącym w jej najbardziej podstawowe prawa". I dalej Jan Paweł II w obronie życia poczętego pisze w encyklice *Evangelium vitae* z 25 marca 1995 r: "Życie ludzkie jest święte i nienaruszalne w każdej chwili swego istnienia, także w fazie początkowej, która poprzedza narodziny. Człowiek już w łonie matki należy do Boga, bo Ten, który wszystko przenika i zna, tworzy go i kształtuje swoimi rękoma, widzi go, gdy jest jeszcze małym, bezkształtnym embrionem i potrafi w nim dostrzec dorosłego człowieka, którym stanie się on w przyszłości i którego dni są już policzone, a powołanie już zapisane w księdze żywota" (EV 61).

REKLAMA

Przeczytaj także: 25 marca - Dzień Świętości Życia

Wielcy ludzie za życiem

Każdy człowiek może powtórzyć za psalmistą, wysławiać Boga psalmem 139 i podziękować Mu za życie: "Sławię Cię, Panie, za to, żeś mnie stworzył. Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze i utkałeś mnie w łonie mej matki. Sławię Cię, żeś mnie tak cudownie stworzył. Godne podziwu są Twe dzieła". W obronie dzieci nienarodzonych wypowiadali się między innymi:

Pius XII - "Wszelka istota ludzka, nawet dziecko w łonie swej matki, otrzymuje prawo do życia bezpośrednio od Boga, a nie od rodziców czy od jakiejś społeczności lub władzy ludzkiej. A więc żaden człowiek, żaden autorytet ludzki, żadna wiedza, żadne 'wskazania' medyczne, eugeniczne, społeczne, ekonomiczne, moralne nie dają należytego tytułu do rozporządzenia bezpośrednio i z rozmysłem niewinnym życiem ludzkim".

Jan XXIII - "Niech więc wszyscy uważają życie ludzkie za święte, a to dlatego, że od samego początku wymaga działania Boga - Stwórcy. Ten więc, kto odstępuje od tych Bożych praw, nie tylko uwłacza Jego majestatowi i okrywa hańbą siebie samego i rodzaj ludzki, lecz także podważa u samych podstaw siłę społeczności, do której należy".

Jan Paweł II - "Wołam do wszystkich ojców i matek mojej Ojczyzny i całego świata, do wszystkich ludzi bez wyjątku: każdy człowiek poczęty w łonie ma prawo do życia!".

"Życie ludzkie jest szczególnie słabe i kruche, kiedy przychodzi na świat oraz kiedy opuszcza doczesność, aby osiągnąć wieczność. Słowo Boże wielokrotnie wzywa do otoczenia życia opieką i szacunkiem, zwłaszcza życia naznaczonego przez chorobę i starość" (EV 44).

Prymas Tysiąclecia Stefan Kardynał Wyszyński - "W rodzinie, pod sercem matek, kryje się Naród".

Matka Teresa z Kalkuty - "Wnośmy prawdziwy pokój w naszą rodzinę, otoczenie, miasto, kraj, w świat. Zaczynajmy od pokochania małego dziecka już w łonie matki. Tym, co najbardziej niszczy pokój we współczesnym świecie jest aborcja - ponieważ jeśli matka może zabić własne samemu Bogu. Na modlitwę Duchowej Adopcji składa się: jeden dziesiątek różańca, codzienna modlitwa oraz dodatkowa dowolna ofiara czy wyrzeczenie, np. post lub walka z nałogiem. Przez dziewięć miesięcy osoba podejmująca Duchową Adopcję modli się w intencji dziecka nienarodzonego i jego rodziców, prosząc Boga o szczęśliwe jego narodzenie. W ten sposób staje się ta osoba duchowym ojcem lub duchową matką tego dziecka. Duchową Adopcję Dziecka Poczętego może podjąć każdy. Jeżeli zdarzy się zapomnieć komuś raz lub dwa o złożonych przyrzeczeniach, nie należy przerywać Duchowej Adopcji, tylko trzeba o ten "zapomniany" dzień wydłużyć okres modlitwy.

Codzienna modlitwa: Panie Jezu - za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem świętego Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu - proszę Cię w intencji tego nienarodzonego o dziecko, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.